

Odpri se

23. nedeljam med letom

– 3. 9. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi: Jezusa Kristusa, napolni me, prosim, s svojim Svetim Duhom in razvnemi moje srce z ljubeznijo in sočutjem, da bom lahko videl in slišal tvojo besedo, zaznal tvoje milostne posege v svojem življenju in življenju drugih. Tako bom lahko postal orodje tvojega usmiljenja in miru ter bom drugim lahko pomagal čim bolj celovito živeti svoje življenje v tebi.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 7,31-37

31 Nato je odšel iz pokrajine Tira in šel skozi Sidón proti Galilejskemu jezeru, po sredi pokrajine Deseteromestja. 32 Tedaj so mu privedli gluhega, ki je tudi težko govoril, in ga prosili, da bi položil roko nanj. 33 Vzel ga je k sebi, stran od množice, mu položil prste v ušesa, pljunil in se dotaknil njegovega jezika. 34 Ozrl se je proti nebu, zavzdihnil in mu rekel: »Efatá!« to je »Odpri se!« 35 In takoj so se mu odprla ušesa, razvezala se je vez njegovega jezika in je pravilno govoril. 36 Jezus jim je naročil, naj tega nikomur ne povejo; toda bolj ko jim je naročal, bolj so oznanjali 37 in nadvse osupli so govorili: »Vse prav dela: gluhim daje, da slišijo, nimim, da govorijo.«

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

- Opazujem Jezusa, kako korak za korakom dela čudež. Kako s tem nagovarja mene?
- Jezus naredi spremembo na samem, kajti tam lahko slišimo, kaj nam želi povedati. Kaj želi Milost povedati meni v tem času?
- Katero čutilo bi lahko prepustil Jezusu, da ga še bolj odpre in tako zazna Božja dela okoli mene?

4. Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Pred Jezusa so pripeljali gluhonemega človeka. Želeli so, da bi nanj vpričo njih položil roke in ga ozdravil. Toda on je storil drugače. Vzel ga je na stran in tako pokazal svojo obzirnost do njegove stiske. Ni ga želel spraviti v zadrego pred hrupno množico gledalcev. Nato je vstavil svoje prste v ušesa in se s svojo slino dotaknil njegovega jezika. Tako se je fizično poistovetil z njim v njegovi stiski in v njem prebudil vero. Na Jezusov ukaz so se mu odprla ušesa, sprostil jezik in je jasno spregovoril. Čeprav je naročil, naj o tem nikomur ne govorijo, so to razglašali. Niso mogli ne oznanjati, kar so videli. Njegova dela so jih je spominjala na Izaijevo prerokbo, ki pravi, da bodo v času Mesija gluhi slišali in nemi govorili ([Iz 29,18; 35,5; Mt 11,5](#)).

Zdi se, da je pozornost, ki jo Markov evangelij namenja Jezusovi prepovedi, da bi oznanjali njegova ozdravljenja, pretirana. Kot da bi imel Jezus neko skrivnost, ki jo želi ohraniti. Marko namreč večkrat poroča,

kako Jezus ukaže, naj ne govorijo o tem, kar je storil ([Mr 1,44; 5,43; 7,36; 8,26](#)). Toda bolj ko je prepovedoval, bolj se je oznanjala vesela vest ([Mr 1,28.45; 3,7-8; 7,36-37](#)).

Morda je evangelist Marko želel spodbuditi takratne kristjane, naj se ne bojijo poganov, ki so okrog njih, in premagajo predsodke, ki preprečujejo mirno sobivanje med njimi. Jezusov zgled naj bi jih opogumljal, da premagajo strah pred nečistostjo poganov. Prav tako pa spodbuja tudi nas, naj se ne bojimo tistih, ki ne verujejo ali pa pripadajo drugi religiji, so v različnih oblikah sodobnih verovanj, kot je new age, ali kaj podobnega. Če smo s Kristusom, nas ne more nič ločiti od njega. Kar nas onečiščuje, prihaja iz našega srca in ne, kar prihaja od zunaj.

Vsi so govorili, kako je Jezus storil vse dobro. V tem se kaže njegova velika skrb za vsakega človeka v stiski, ne glede na narodnost. Nič zunanega ni moglo preprečiti, da bi ne izkazal Očetove ljubezni tistim, ki so prišli k njemu, saj je ponavzočeval Očeta, ki kakor sonce sije na vse, na pravične in krivične, na verne in neverne.

Kot je Jezus ravnal z gluho nemim, tako želi z vsakim od nas in nas spodbuja, naj tako ravnamo drug z drugim, tudi s tistimi, ki niso »naši«. Daje nam Svetega Duha, ki nam omogoča, da ljubimo, kot ljubi on, vsakega človeka, brez izjeme.

Prosimo Jezusa Kristusa, naj nas napolni s svojim Svetim Duhom in razvname naše srce z ljubeznijo in sočutjem, da bomo lahko orodje njegovega usmiljenja in miru ter bomo drugim pomagali čim bolj celovito živeti svoje življenje v njem.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, ti me tako ljubiš, da želiš svoj pogled, pogled Ljubitelja, dati tudi meni – pogled, ki vidi lepo, dobro, kot me vidiš ti. In v tem vztrajaš, veš, da se kadar koli lahko spreobrnem in vidim, slišim, zaznavam tvoje Milosti. Kakšna ljubezen! Hvala ti, Ljubitelj moje duše, da mi zapreš usta, da umolknem in postanem pozoren na bistveno. Ko tako nagovoriš moje srce in usta, lahko spet prinašajo blagoslov.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

